

Yalanın Tarifi

– Dalim · 19 Mayıs 2026

Yalan

Bir gölge...

Işık varmış gibi,

Ama yok.

*

Yalan;

Uzaktan seslenir "İnan" diye,

Oysa kendi sesi bile

Sahte bir yankı.

*

Yalan;

Tutarsın,

Kaybolur avuçlarında

Erir bir parça buz gibi.

*

Yalan;

Bir rüya,

Uyandığında

Hiç olmamış gibi.

*

Yalan;
Gerçeğin kıyısında,
İnce bir buğu,
Bazen bir fısıltı,
Bazen sağır edici bir çığlık.

*

Yalan;
Sözcüklerin labirentinde kaybolan anlam,
Yüzlerde takılı maske, gözlerde kaçış,
Bir anlık tatlı rahatlama,
Ardından vicdanda ağır bir yük,
Sessiz, ama hiç dinmeyen bir çığlık.

*

Yalan;
İnançların çatırdayan duvarları,
Güvenin kumdan kaleleri,
Yıkılır bir bir
Yalanın rüzgârında.

*

Bir tohum gibi ekilir,
Çorak topraklara,
Büyür,
Zehirli bir sarmaşık,
Sarar benliği,
Boğar nefesi.

*

Yalan;
Işığı çalan karanlık,
Sıcağı emen bir soğuk,
Kalpte açılan bir yara,
Kabuk bağlamayan.

*

Her yalan,
Bir parça eksiltir insandan,
Bir parça koparır samimiyetten.
Geride kalan
Boşluk...
Ve yankılanan

Sonsuz bir pişmanlık.

*

29.04.2026 Konya

Durmuş Ali ÖZBEK

Kültür Bakanlığı Halk Şairi